

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog

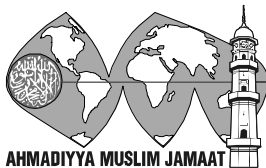
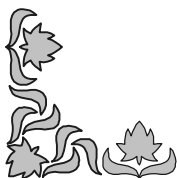
Časni Poslanik, s.a.v.s.

Budite pokorni Časnom Poslaniku, s.a.v.s...

— ● —
Savršenstvo (odlike) Poslanstva

— ● —
Važnost slijedenja Časnog Poslanika, s.a.v.s.

— ● —
Suština islama - Časni Poslanik, s.a.v.s.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نَحْمَدُهُ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِهِ الْكَرِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ-

وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِهِ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَصْحَابِهِ أَجْمَعِينَ

“Sva hvala pripada Allahu, Gospodaru svih svjetova; mir i blagoslov neka su na Njegovog vjerovjesnika Muhammeda, s.a.v.s., i na cijelo njegovo potomstvo i ashabe.”

BUDITE POKORNI ČASNOM POSLANIKU I NASTOJTE DA POSTANETE KAO ON

Biti musliman nije dječija igra. To zahtijeva potpunu pokornost Časnom Poslaniku s.av.s. u svakoj stvari. Nemojte to uzimati površno. To je stvar vrijedna dubokog razmišljanja. Nemojte se osjećati zadovoljni sobom sve dok ne budete potpuno pokorni Časnom Poslaniku. Ako tako ne činite a sebe nazivate muslimanom, vi imate samo čahuru bez jezgre. Mudar čovjek neće biti zadovoljan samo sa čahurom niti nošenjem praznog imena. U stara vremena jedan musliman po imenu, nastojao je da preobrati Jevreja u islam. Ovaj ga je grdio za radost na vanjskoj formi, a lišen unutrašnje stvarnosti. On je rekao:

“Šta je u imenu? Ja sam svom sinu nadio ime Halid, po imenu popularnog muslimanskog osvajača koji je živio dugo i izvojevao divne pobjede za islam.

Ali prije nego što je pala noć ja sam morao da sahranim svoje dijete.”

Zato nemojte biti zadovoljni samo imenom. Umjesto toga tražite unutrašnju stvarnost. Kakva sramota! Vi se očitujete da slijedite Časnog Poslanika, najvećeg od svih Poslanika, pa ipak živite kao kafiri. Zato

živite svoj život kao Časni Poslanik i oblikujte svoj um kao on. Ako tako ne uradite vi slijedite šejtana.

Lahko je shvatiti da svrha čovjekovog života treba da bude da čovjek postane miljenik Svemogućeg Boga. Dokle god čovjek ne postane takav, on nije uspio u životu. Ali ovaj cilj nije postignut dok niste istinski pokorni Časnom Poslaniku. Časni Poslanik nam je pokazao svojim vladanjem stvarni značaj islama. Zato slijedite taj islam ako želite da postanete miljenici Božiji.

(Al-Hakam, januar 24, 1901)

SAVRŠENSTVO (ODLIKE) POSLANSTVA

(Iz pisanja Hazret Mirze Ghulam Ahmada a.s., Obećanog Mesije)

Život Časnog Poslanika s.a.v.s. je bio život velikog uspjeha: u njegovim visokomoralnim vrlinama, njegovoj duhovnoj moći, njegovoj visokoj rješenosti, odlučnosti i savršenstvu njegovog učenja, njegovom savršenom primjeru i prihvatanju njegovih molitvi. Ukratko, u svakom pogledu njegovog života, on je pokazao takve svijetle znakove da čak osoba niske inteligencije, pod uslovom da nije nadahnuta nerazumnom zlobom i neprijateljstvom, prisiljena je priznati da je on bio savršen primjer manifestacije Božijih odlika i bio je savršen čovjek.

(Al-Hakam, 10 april 1902, str. 5)

Moje je vjerovanje da su svi poslanici, ostavljajući Časnog Poslanika s.a.v.s. u stranu, koji su mu prethodili, bili združeni da obave zadatak i da provedu reformu koju je Časni Poslanik obavio i proveo, oni ne bi bili u stanju da tako učine. Oni nisu imali srca i snage koji su bili dati Časnom Poslaniku. Ako bilo ko kaže da ovo predstavlja nepoštovanje prema drugim Poslanicama, on treba da bude kriv za izgovaranje klevete protiv mene. Dio moje vjere je da odam čast i poštovanje Poslanicama, ali superiornost Časnog Poslanika prema svim poslanicima je najvažniji dio moje vjere i moje cijelo biće je prožeto time. Nije u mojoj moći da to odbacim. Neka moj nesretni protivnik, koji je slijep, kaže šta hoće, ali naš Časni Poslanik, s.a.v.s., je obavio zadatak koji svi Poslanici združeni zajedno, ili odvojeno, ne bi mogli obaviti. Ovo je Allahova milost koju on poklanja kome On hoće.

(Malfoozat, tom II, str. 174)

VAŽNOST SLIJEĐENJA ČASNOG POSLANIKA, s.a.v.s.

(Iz pisanja Hazret Mirze Ghulam Ahmada a.s., Obećanog Mesije)

(Ahmadija Gazette, mart – april 1992.)

Za mene ne bi bilo moguće da postignem ovu uzvišenost da nisam slijedio stope mog učitelja, ponosa svih poslanika, najboljeg od ljudi, Muhammeda, odabranog, neka je mir i Allahovi blagoslovi na njemu. Šta god sam ja postigao, postigao sam slijedeći njega, i ja znam iz dokazanog i vjerodostojnog iskustva da ni jedan čovjek ne može dostići blizinu Bogu i postići dublje razumijevanje Njegovih puteva bez slijeđenja tog Poslanika s.a.v.s..

Sada mi dopustite da vam dam na znanje da prva stvar s kojom ste nagrađeni, nakon što ste sebe potpuno potčinili uputama i učenjima Časnog Poslanika Muhammeda, s.a.v.s., je da vam je poklonjeno novo srce koje je uvijek ispravno naklonjeno, to jest da tako kažem, srce koje se ohladilo od ljubavi prema ovom materijalnom svijetu, i umjesto toga počinje da žudi za vječnim nebeskim zadovoljstvom. Kad postigne tu želju, ovo srce je sada spremno da primi tu savršenu i najčišću ljubav – ljubav Božiju. Zbog vaše potpune poslušnosti njemu, svi ovi blagoslovi su oporučeni vama kao njegovo duhovno nasljeđe.

(Roohani Khaza'in, tom 22: Haqeeqatul Wahi, str. 64-65)

SUŠTINA ISLAMA

(Prvi dio)

Časni Poslanik, s.a.v.s.

(Iz pisanja Hazret Mirze Ghulam Ahmada a.s., Obećanog Mesije)

'Svaki blagoslov je od Muhammeda salallahu alejhi ve selem. Blagoslovljen je On koji je učio i onaj koji je učen.'

Hazret Muhammed Mustafa, s.a.v.s.

'Zaista je za vas u Poslaniku lijep primjer; za onog ko se nada Allahu i Sudnjem danu i ko Allaha mnogo spominje. (33:22)'

'Poslije Boga ja sam opijen ljubavlju za Muhammeda. Ako je ovo vjerolomstvo, onda sam kod Boga veliki nevjernik.'

To svjetlo visokog stepena koje je bilo udijeljeno na savršenog čovjeka nije postojalo u melecima, niti u zvjezdama, nije postojalo u mjesecu, ni u okeanima ni u rijekama, nije postojalo u rubinima ili emeraldima, ili safirima, ili biserima; ukratko, ono nije postojalo ni u kakvom zemaljskom ili nebeskom predmetu. Ono je postojalo jedino u savršenom čovjeku čiji je najviši i najuzvišeniji i najsavršeniji primjer bio naš učitelj, poglavica svih Poslanika, poglavica svih živih, Muhammed, odabrani, alejhi selam. To svjetlo je bilo udijeljeno na ovog čovjeka i, prema njihovim stepenima, na sve one koji, do nekog stepena nose isti znak... Ova čast je, u svojoj najvećoj i najsavršenijoj formi bila nađena u našem učitelju i našem vodiču, nepismenom Poslaniku, bogobojaznom, posvjedočenom od bogobojaznih, Muhammedu, odabranom, s.a.v.s..

(Ayenae Kamalat-e-islam, Kadian, Riyadh Hind Press 1893. Sada štampano u Ruhani Khazain (London, 1984), tom 5, str. 160-162).

Ja se uvijek divim kako je bio visok položaj ovog arapskog Poslanika, čije je ime Muhammed, hiljade blagoslova i mir neka su na njemu. Čovjek ne može doseći krajnju granicu svog visokog statusa i nije dato čovjeku da tačno ocijeni svoju duhovnu valjanost. Tužno je da njegov položaj nije bio prepoznat kako je trebao biti. On je bio šampion koji je svijetu ponovo vratio Božije jedinstvo koje je nestalo sa svijeta; on je volio Boga u najvećoj mjeri i njegova duša je bila ganuta iz saosjećanja prema ljudima. Zato ga je Bog, Koji je znao tajne njegovog srca, uzdigao iznad svih Poslanika i svih prvih i posljednjih, i u njegovom životu mu dao sve što je želio. On je izvor svake milosti i osoba koja tvrdi bilo kakvu prednost bez poznavanja njegove milosti, nije čovjek nego je potomak šejtana. Njemu je bio dat ključ svake uzvišenosti i njemu je bila data riznica svakog razumijevanja. Onaj ko kroz njega ne primi lišen je zauvijek. Ja sam ništa i ne posjedujem ništa. Ja bih bio krajnje nezahvalan da ne priznam da sam o istinskom Božijem jedinstvu naučio kroz ovog Poslanika. Mi smo postigli spoznaju o živom Bogu kroz ovog Poslanika i kroz njegovo svjetlo. Čast razgovora s Bogom, kroz koji mi opažamo Njegovo lice, meni je bila data kroz ovog velikog Poslanika. Zrak njegovog sunca upute pada kao svjetlo sunca na mene i ja ostajem osvijetljen samo dotle dokle sam upravljen prema *tome*.

(Hakikatul Wahi, (Kadian, Magazine pres 1907); Sada objavljeno u Ruhani Khazain (London, 1984), tom 22, str. 115-116).

O, vi koji živite na zemlji, i svi ljudi na istoku ili na zapadu, ja vam posebno najavljujem da je istinska stvarnost na zemlji jedino islam, i da istinski Bog je Bog koji je opisan u Kur'anu, a Poslanik koji ima trajni duhovni život i koji je smješten na prijestolje slave i svetosti, je Muhammed, odabrani s.a.v.s.. Dokaz njegovog duhovnog života i svete veličanstvenosti je, da slijedeći njega i voleći ga, mi postajemo primaoci uzvišenog duha i počašćeni smo sa blagodatima razgovora s Bogom i svjedoci smo nebeskih znakova.

(Tiryakul Kuluub, sada objavljeno u Ruhani Khazain (London, 1984), tom 15, str. 7)

Čovjek koji u svom biću, svojim atributima i svojim djelima i kroz svoje duhovne i svete sposobnosti postavio primjer savršenstva, u znanju, djelima, u iskrenosti i ustrajnosti, i koji je bio nazvan savršenim čovjekom - bio je Muhammed s.a.v.s... čovjek koji je bio najsavršeniji kao čovjek i Poslanik, i došao je sa punim blagoslovima, i koji je kroz duhovno oživljavanje i ponovno buđenje manifestovao prvi sud na svijetu i oživio

mrtvi svijet; taj blagoslovljeni Poslanik, Pečat Poslanika, vođa bogobo-
bojaznih, ponos Poslanika, bio je Muhammed, odabrani, s.a.v.s.. Naš
Gospodaru, spusti na tog voljenog Poslanika takvu milost i blagoslov
kakve nisi spustio ni na koga od postanka svijeta. Da se taj Poslanik nije
pojavio na svijetu onda mi ne bi imali dokaza o istinitosti nižih poslanika
kao što je Junuz, Isa sin Merjemin, Malachi, Jahja, Zakaria itd. Iako su
oni bili omiljeni i počašćeni i bili miljenici Svemogućeg Boga, oni su
obavezani ovom Poslaniku što su prihvaćeni na svijetu kao istiniti
Poslanici. O, Allahu, spusti Svoje blagoslove na njega i na njegov narod
i na njegove drugove, sve njih. Naša zadnja riječ je da sva hvala pripada
Allahu, Gospodaru *svih* svjetova.

*(Itmamul Hujjah, (Lahor, Gulzar Muhammadi pres, 1311 A.H.), sada
objavljeno u Ruhani Khazain (London, 1984), tom 8, str. 36).*

* * *

Kad pravedno ocijenimo, onda od cijelog niza Poslanika, mi nalazimo
jednog visoke hrabrosti i živog i uveliko dragog Bogu, Poglavicu
Poslanika, ponos i krunu Vjerovjesnika, čije ime je Muhammed Mustafa
i Ahmad Mudžtaba. Idući pod njegovom sjenom za deset dana čovjek
postiče takvo svjetlo koje prije njega nije moglo biti postignuto u hiljadu
godina... Mi smo našli svako svjetlo slijedeći nepismenog Poslanika i ko
god ga slijedi takođe će ga naći i postat će tako prihvaćen od Boga da za
njega ništa neće biti nemoguće. Živi Bog koji je skriven od ljudi, bit će
njegov Bog i svi lažni bogovi će biti pogaženi. On će biti blagoslovljen
svuda i Božija moć će biti s njim. Neka je mir na onog ko slijedi uputu .

*(Siradž Muniir, (Kadian, Ziaul Islam pres 1897); Sada izdano u Ruhani
Khazain (London, 1894), tom 12, str. 80-81).*

Sada je pod nebom samo jedan Poslanik i samo jedna Knjiga. Poslanik
je Muhammed, odabrani s.a.v.s., koji je viši i uzvišeniji od svih Poslanika
i najsavršeniji je od Vjerovjesnika i on je Khatamal Anbija, i najbolji
čovjek, slijedeći njega mi spoznajemo Svemogućeg Boga i svi zastori
mraka su podignuti, i očevici smo znakova istinskog spasa u samom
ovom životu. Knjiga se zove Časni Kur'an, koji sadrži istinu i savršenu
uputu i valjanost, kroz kojeg se postiže znanje i razumijevanje Božanskog
i srca budu očišćena od ljudskih slabosti, i budući da je oslobođen od
neznanja i nemarnosti i sumnji, čovjek stiže do stanja potpune sigurnosti.

(Braheen Ahmadiyya, str. 467-468, podbilješka 3).

Bilo je na milione ljudi čiste prirode u svijetu i bit će ih više u budućnosti, ali mi smo našli najboljeg od sviju njih i najvišeg Božijeg čovjeka, čije ime je Muhammed, s.a.v.s.. Allah i Njegovi meleki prizivaju blagoslove na Poslanika i vi koji vjerujete prizivajte blagoslove na njega i pozdravljajte ga pozdravom mira (selamom). Ostavit ćemo u stranu ikakvo spominjanje svetih ljudi od onih čije prilike nisu u detalje bile opisane u Časnom Kur'anu. Mi ćemo samo izraziti svoj pogled o onim Poslasticima koji su spomenuti u Kur'anu, kao što je Musa, Davud, Isa i drugi Poslanici a.s.. Mi tvrdimo pod zakletvom, pozivajući Allaha za svjedoka, da – da Časni Poslanik nije došao na svijet, i da Časni Kur'an nije bio objavljen, i da svojim očima nismo vidjeli blagoslove u koje smo se osvjedočili – istinitost svih Poslanika bi ostala sumnjiva u našim očima. Nikakva stvarnost ne može biti razabrana iz pukih priča, jer je posve moguće da one ne budu istinite i isto tako je moguće da čuda koja su pripisana ovim Poslasticima možda budu uveličana, jer nikakav znak o njima danas nije vidljiv. Mi čak ne možemo za sigurno ustanoviti iz Knjiga objavljenih u prošlosti da Bog uistinu postoji, zato što nismo uvjereni da Bog govori čovjeku. Ali kroz dolazak Časnog Poslanika, s.a.v.s., sve ove priče su postale stvarne. Mi sada shvatamo, ne kao izjavu, nego kao stvar iskustva, šta razgovor sa Bogom znači i kako su Božiji znakovi manifestovani i kako je odgovoreno na molitve. Sve ovo smo otkrili slijedeći Časnog Poslanika, s.a.v.s., i ono što drugi narodi navode kao priče mi smo se u sve to osvjedočili. Mi smo se vezali za Poslanika koji nama manifestuje Boga.

Kako možemo izraziti svoju zahvalnost Bogu koji nam je dao sreću da slijedimo Poslanika koji je sunce za duše bogobožnih kao što postoji sunce za tijela. On je došao u vrijeme mraka i svojim svjetlom je osvijetlio svijet. On niti je sustao niti bio umoran dok nije očistio sve dijelove Arabije od pridruživanja partnera Bogu. On je dokaz svoje istinitosti jer njegovo je svjetlo prisutno u svakom dobu i istinska pokornost njemu čisti osobu kao što čista i bistra voda rijeke čisti prljavo platno. Ko je nama došao sa iskrenim srcem a da nije bio svjedok tog svjetla, i ko je iskreno pokucao na ta vrata a da za njega ona nisu bila otvorena? Ali tužno je da većina ljudi više voli niži život i ne žele da viša svjetlost uđe u njih.

(Chashma Marifat, (Kadian, Anvar Ahmadiyya press, 1908); Sada objavljeno u Ruhani Khazain (London, 1984), tom 23, str. 288-289).

* * *

Časnom Poslaniku je naređeno u Časnom Kur'anu da moli:

“Pa Uzvišen je Allah, istinski Kralj. I ne žuri s (učenjem) Kur'ana prije nego ti se završi njegovo objavljivanje, nego reci, 'O moj Gospodaru, povećaj mi znanje.’” (20:115).

Ovo znači da je Časnom Poslaniku bilo naređeno da se moli za savršeno znanje o Božijoj veličanstvenosti, shvatanju i atributima. Na drugom mjestu je rečeno:

“Tako je meni bilo naređeno i ja sam prvi od onih koji se pokoravaju.” (6:164).

Čitajući zajedno ove ajete nalazimo da je Časni Poslanik, s.a.v.s., bio prvi od muslimana zato što je bio najiskusniji u znanju o Božanskom razumijevanju. Iz ovog razloga je njegov islam najviši od svih i on je prvi od muslimana. Drugi ajet takođe ukazuje širinu njegovog znanja kao što je rečeno:

“I učio te onom što ti nisi znao, a velika je Allahova blagodat prema tebi.” (4:114).

Ovo znači da je Svemogući Bog naučio Časnog Poslanika ono što on nije mogao naučiti sam od sebe i da je Božijom milošću on bio blagoslovljen više nego bilo ko drugi. To jest da tako kažemo, Časni Poslanik je prevazišao svakoga u svom znanju i shvatanju Božanskog i Svemogući Bog je neparfemisao miomirisom Božijeg shvatanja više nego bilo koga drugog. Tako je Bog odredio znanje i shvatanje kao glavna sredstva postizanja istinskog koncepta islama. Iako postoje druga sredstva za postizanje ovakvog znanja, kao što su post, namaz, podnošenje molitvi i provođenje svih Božijih naredbi, čiji broj prelazi sedam stotina, ipak znanje o Božijoj veličanstvenosti i Njegovom jedinstvu i o Njegovim atributima Slave i ljepote je osnovno za sve. Onaj ko ima nemarno srce i nema shvatanja o Božanskom, ne može postići snagu da posti ili obavlja namaz ili da podnosi molitve ili da se okupira u činjenju dobra. Svaka bogobožna radnja je pobuđena shvatanjem Božanskog i sva druga sredstva stižu iz toga i ishod su toga. Početak ovog shvatanja je odraz Božijeg Rahmanijjata i nije rezultat bilo koje radnje ili bilo koje molitve, nego je dar čiste milosti. On upućuje koga On hoće i On pušta u zabludu koga On hoće. Onda je ovo shvatanje uzgajano bogobožnim postupkom i dobrom vjerom, dok poprima formu objave i spuštanja u Božijoj riječi, osvjetljava cijelo prostranstvo

grudi sa svjetlom koje je nazvano islam. U stanju savršenog shvatanja, islam ne ostaje tek fraza, nego je postignuta sva njegova stvarnost koju smo opisali i ljudska duša pada na sedždu ponizno pred Božijim jedinstvom. Nakon toga, sa obe strane je najavljeno: “Šta god je moje tvoje je.” To jest, da tako kažemo, ljudska duša uzvikuje i ispovjeda: “Gospodaru, šta god je moje Tvoje je”; i Bog takođe govori i prenosi dobre vijesti: “O, Moj robe, nebo i zemlja itd. koji su Samnom takođe su s tobom.” Na ovo stanje je ukazano u ajetu:

“O, robovi moji koji ste činili nepravdu svojim dušama! Ne gubite nadu u Allahovu milost, zaista Allah oprašta sve grijeha.” (39:54)

U ovom ajetu umjesto: *O, Allahovi robovi*, Časnom Poslaniku je naredeno da kaže: *O, moji robovi*. Ovaj ajet je bio objavljen u ovoj formi tako da Svemogućí Allah može prenijeti dobre vijesti o neograničenoj milosti i da može utješiti one koji su slomljenog srca zbog svojih grijeha. Tako je Veličanstveni Allah želio da izloži primjer Svojih milosti i da učini očitim do koje mjere On posebnim blagodatima počasti Svog vjernog roba. Usvajajući formu: “*Reci: o, moji robovi,*” Bog je u stvari rekao: “*Pogledajte na Mog voljenog Poslanika i vidite na kakav visok položaj je on stigao kroz svoju savršenu pokornost Meni, da je sada sve što je Moje i njegovo je. Onaj ko želi spas treba postati njegov rob.*” Da tako kažemo, on treba da mu se pokorava tako savršeno kao da je njegov rob. Onda, kakve god je grijeha on možda počinio bit će mu oprošteno. Riječ *abd* u arapskom načinu izražavanja takođe znači *rob*, kao što je rečeno:

“Rob koji vjeruje je bolji od idolopoklonika.” (2:222)

U ovom ajetu na koju skrećemo pažnju, ukazano je da onaj ko želi spas treba da zasnjuje odnos roba sa ovim Poslanikom. Takoreći, on treba da ne iskorači izvan njegove naredbe i treba da sebe smatra obaveznim za svoju pokornost kao što je rob obavezan, i on će onda postići spas. Za žaljenje su oni ljudi mračne duše koji nose takvu ogorčenost prema Časnom Poslaniku da smatraju da imena kao Ghulam Nabi, Ghulam Resul, Ghulam Mustafa, Ghulam Ahmad, Ghulam Muhammed, spasenjem od pridruživanja Časnog Poslanika s Bogom, dok ovaj ajet ukazuje da su ova imena sredstva spasa. Kao što *abd* podrazumijeva da osoba tako nazvana treba da se uzdrži od svake vrste slobode i samo upravljanja i treba da potpuno bude pokorna svom učitelju, zato je, tragačima za istinom bilo naloženo da, ako žele da postignu spas, treba da se prilagode ovom uslovu. Ovaj ajet ima isto sporedno značenje kao ajet:

“Najavi: Ako volite Allaha, onda slijedite mene; Allah će vas voljeti i oprostiti će vam vaše grijehе.” (3:32).

Savršeno sljedenje zahtijeva tu predanost i punu pokornost koja je prenešena u izrazu abd. Ajet kaže: *O, moji robovi; znači zapravo: Reci: O moji sljedbenici, koji ste uvučeni u grijehе, ne gubite nadu u Allahovu milost jer će Allah, kroz blagoslov vašeg sljedenja mene, oprostiti sve vaše grijehе.* Ako se riječ 'robovi' u ovom ajetu tumači da znači Allahovi robovi, iskrlvjen je smisao ovog ajeta, jer ne može biti istina da će Svemogući Bog oprostiti svim idolopoklonicima i nevjernicima bez njihovog vjerovanja i sljedenja Časnog Poslanika. Ovakva konstrukcija bi bila suprotna izrečenim zapovjedima Časnog Kur'ana. Treba da zapamtite da je smisao ovog ajeta da će, onima koji postanu iskreni robovi Časnog Poslanika, biti dato svjetlo i vjera i ljubav i želja koja će ih osloboditi od svega što je mimo Allaha, i oni će biti oslobođeni od grijehа i bit će im dat čist život na ovom svijetu i oni će biti izbavljeni od tjesnih i mračnih grobova ljudskih strasti. Ovo je ukazano hadisom: *'Ja sam oživljivač na čijim koracima će ljudi biti uzdignuti.'* Časni Kur'an je pun izraza da je svijet umro i da ga je Svemogući Bog oživio kroz slanje Časnog Poslanika s.a.v.s., kao što je rečeno:

“Znaj da Allah oživljava zemlju nakon njene smrti.” (57:18).

Na isti način, rečeno je u pogledu ashaba Časnog Poslanika:

“Bog im je pomogao sa Ruhul kudusom.” (58:23)

Pomoć Ruhul Kudusа je da on oživljava srca i izbavlja iz duhovne smrti i daje čiste sposobnosti i čista čula i čisto znanje i nosi osobu prema položaju blizine Bogu kroz sigurno znanje i odlučne dokaze... Ovo znanje o kojem ovisi spas ne može biti postignuto bez tog života koji je dat kroz Ruhul kudusa. Časni Kur'an izrazito potvrđuje da se duhovni život postiže jedino kroz sljedenje Časnog Poslanika i da su svi oni, koji odbace pokornost njemu, mrtvi i ne posjeduju taj život. Duhovni život znači intelektualne i aktivne sposobnosti koje su oživljene Ruhul kudusom. Časni Kur'an pokazuje da ima šest stotina Božijih naredbi kojima On želi da se čovjek prilagodi. U skladu s ovim takođe je šest stotina krila Džebraila. Sve dok jaje čovječnosti ne leži pod krilima Džebraila noseći ovih šest stotina naredbi, ono ne može izleći novo rođeno biće potpuno izgubljeno u Allahu. Prava priroda čovjeka ima svojstvo šest stotina jaja. Osoba čijih je šest stotina jaja pokriveno sa šest stotina krila svojstva Džebraila je savršen čovjek čije je duhovno rođenje savršeno i čiji je život savršen. Ako čovjek pažljivo pogleda nalazi

da su duhovni potomci jajeta čovječnosti koja su potekla od Ruhul kudusa, blagoslovom slijeđenja Časnog Poslanika, savršenija i potpunija od duhovne djece svih drugih Poslanika. Ovo je pokazano ajetom:

“Vi ste najbolji narod koji je bio uzdignut za dobrobit čovječanstva.” (3:111).

(Ayeenae Kamalat-e-Islam, 8Kadian, Riyadh Hind Press 1893); sada objavljeno u Ruhani Khazain (London, 1984), tom 5, str. 186-197).

* * *

Časni Poslanik je došao na svijet tako da dadne sluh gluhom, koji je u tom stanju bio stotine godina. Ko je slijep i ko je gluhi? Isti onaj ko ne prihvata ovog Poslanika koji je oživio Božije jedinstvo na zemlji; istog Poslanika koji je preokrenuo divljake u ljude i onda ih preokrenuo u ljude koji posjeduju istinske moralne odlike, onda ih obojio u Božanske boje onih koji zasnivaju svoj odnos s Bogom; istog Poslanika, sunca bogobožnosti, pred čijim nogama su, hiljade onih koji su umrli od mnogoboštva i ateizma i grijeshnog načina života, bili oživljeni i vratili se u život; i bio je pokazan primjer Sudnjeg dana. To nije bio samo govor kao onaj Isa a.s.. Poslanik koji se pojavio u Meki i koji je rastjerao mrak pripisivanja Bogu i obožavanja čovjeka, bio je istinsko svjetlo svijeta, koji je našao svijet u mraku i darovao mu takvo svjetlo da je preokrenuo mračnu noć u dan. Šta je bio svijet prije njegovog dolaska i šta je postao poslije toga? Ovo nije pitanje na koje je teško odgovoriti. Ako smo pošteni naša savjest će nas tjerati da nas ubijedi da vjerujemo da je prije te velike ličnosti veličanstvenost Božija bila zaboravljena od ljudi svake zemlje i bila je pripisana inkarnacijama božanstva i kamenju i zvijezdama i drveću i životinjama i smrtnim ljudima, i prezreno stvorenje je bilo postavljeno na mjesto Gospodara slave i svetosti. Istina je da, da su ovi ljudi i životinje i drveća i zvijezde bili zapravo Bog – Isa kao jedan od njih – onda ovaj Poslanik nije bio potreban; ali tvrdnja tog našeg učitelja Muhammeda, s.a.v.s., napravljena na brdu Meke, da oni nisu bili Bog ima veličanstveno svjetlo koje je prati. Šta je bila ta tvrdnja? To je bilo to da je Bog, nalazeći svijet u dubokom mraku pripisivanja partnera Bogu, poslao njega da rastjera taj mrak. To nije bila samo tvrdnja, nego taj Poslanik, prihvaćen od Boga, u potpunosti je nepobitno dokazao tu tvrdnju. Ako nadmoćnost bilo kojeg Poslanika može biti nepobitno dokazana takvim djelima koja obznanjuju istinsko saosjećanje sa ljudima, nadilazeći u tome sve druge Poslanike, onda, o ljudi, ustanite i svjedočite da u ovom pogledu Muhammed, s.a.v.s., nema ravnog u

svijetu... Slijepi obožavatelji stvorenja nisu prepoznali tog velikog Poslanika koji je izložio hiljade primjera istinskog saosjećanja sa ljudima. Ja shvatam, međutim, da je stiglo vrijeme kad će ovaj Časni Poslanik biti prepoznat. Ako želite možete zabilježiti moju izjavu da će odsada obožavanje mrtvih svakodnevno opadati dok potpuno ne nestane. Hoće li čovjek sebe postaviti protiv Boga? Hoće li prezrena kap osujetiti planove Božije? Hoće li projekti smrtnog čovjeka poniziti Božije naredbe? O, vi koji čujete, čujte, i o, vi koji ste u stanju da razmišljate, razmislite i zapamtite da će istina biti obznanjena i da će on, koji je istinsko svjetlo, zasjati.

(Tableegh-eRisalat, tom VI, str. 9).

* * *

Moje lično iskustvo je da pokoravanje Časnom Poslaniku, s.a.v.s., sa iskrenim srcem, na kraju čovjeka čini dragim Bogu. Bog stvara u njegovom srcu zapaljenost za Njegovom ljubavi i takav čovjek, povlačeći svoje srca iz svega drugog, naklanja se prema Bogu i njegova ljubav i želja ostaju samo za Svemogućeg Boga. Nakon toga posebna manifestacija Božije ljubavi pada na njega i dajući mu punu boju ljubavi i predanosti, s velikom silom ga gura prema sebi. Onda on nadvlada svoje strasti i iz svakog pravca izvanredna djelovanja Svemogućeg Boga izgledaju kao znakovi u njegovu potporu i da mu pomognu.

(Haqiqatul Wahi, (Kadian, magazine press 1907); sada objavljeno u Ruhani Khazai (London, 1984), tom 22, str. 65).

Ja sam zapazio da, prizivajući blagoslove na Časnog Poslanika, razvija se Božija milost u obliku čudesnog svjetla u pravcu Časnog Poslanika, s.a.v.s., i upijena je u njegove grudi i onda istječući odatle u nebrojenim izvorima stiže, prema mogućnosti pojedinca, do svakoga ko ih zasluži. Sigurno nikakva milost ne može stići bilo koga bez posredstva Časnog Poslanika, s.a.v.s. Prizivanje blagoslova na Časnog Poslanika pokreće Njegov Prijesto s kojeg ovi izvori svjetla istječu. Onaj ko želi da postigne milost Svemogućeg Boga treba da vrlo marljivo priziva Božije blagoslove na njega tako da ta milost bude pokrenuta.

(Al-Hakim, 28. februar 1903., str 7).

Jedne noći ovaj ponizni je prizivao blagoslove na Časnog Poslanika do takvog stepena da su moje srce i moja duša bili ispunjeni njihovim miomirisom. Te noći ja sam vidio u snu kako melec nose mješinu za vodu punu svjetla u moju kuću i jedan od njih mi je rekao: 'Ovo su blagoslovi koje si prizivao na Muhammeda, s.a.v.s.'

(Braheen Ahmadiyyah, str. 503, pod bilješka 3).

* * *

Mi ne treba da dopustimo da u naše umove uđe sumnja da puki sljedbenik može pokazivati svojstva imena i atributa i hvala tog prihvaćenog Poslanika. Istina je da u stvari čak Poslanik ne može jednako imati udijela u svetim odlikama Časnog Poslanika. Zaista čak meleki ne mogu tvrditi jednakost u tom pogledu, a kamoli da bilo ko drugi može sudjelovati u njegovim odlikama. Ali, o tragači za istinom, neka vas Bog uputi ispravno, slušajte pažljivo ovo. S ciljem da blagoslovi tog prihvaćenog Poslanika budu zauvijek izloženi i da savršeni zraci njegovog svjetla osujete i odbiju njegove protivnike, Svemogućí Bog je, Svojom mudrošću i milošću načinio slijedeći aranžman. Pojedini sljedbenici Muhammeda, s.a.v.s., koji mu se pokoravaju kroz poniznost i koji, padajući na prag skrušenosti, potpuno su bez svog ega i koji, budući da su od Boga nađeni kao čisto ogledalo, pokazuju blagoslove tog prihvaćenog Poslanika u svojim poniznim ličnostima. Kakva god je hvala njima data od Boga i kakvi god su znakovi i blagoslovi manifestovani od njih, istinski izvor svih njihovih hvala i glavno vrelo svih ovih blagoslova je Časni Poslanik, s.a.v.s.. U stvarnosti, i u svom savršenstvu, ove hvale su primjerene jedino njemu i on je njihov savršen primjer, ali kako sljedbenik puta Časnog Poslanika, kroz svoju savršenu pokornost postaje kao odraz Časnog Poslanika, Božja svjetla koja su manifestovana u njemu manifestovana su takođe u njegovom odrazu; pojava u sjeni cijele forme i manira stvarnosti je stvar koja nije skrivena ni od koga. Ova sjenka nije zasnovana u sebi i u stvarnosti nikakva nadmoć nije predstavljena u njoj. Sve što se u tome pojavljuje je slika stvarne osobe koja je manifestovana u odrazu. Nemojte, zato, smatrati gubljenjem da unutrašnja svjetla Časnog Poslanika, s.a.v.s., dostižu one od njegovih sljedbenika koji su mu savršeno pokorni. Dvije velike stvari rezultiraju iz ovog odraza svjetala, koji se, kao neprekidna milost, manifestuju u nekim članovima od sljedbeništva Muhammeda, s.a.v.s.. Jedno je da je time pokazana krajnja savršenost Časnog Poslanika s.a.v.s. - jer baklja od koje druge baklje mogu biti zapaljene i jesu zapaljene, je bolja od baklje od koje nikakava druga baklja ne može biti zapaljena. Drugo, savršenstvo muslimana i njihova nadmoć nad sljedbenicima drugih vjera je utemeljena ovom neprekidnom milošću i dat je svjež dokaz stvarnosti vjere islama, a ne samo oslanjanje na prošlost. Ovo je način na koji svjetlo istine Časnog Kur'ana isijava kao sunce, i dokaz islama je uvjerljivo dokazan protiv njegovih protivnika, i sramota i poniženje i osujećenje neprijatelja islama su učinjeni očitim. Oni u islamu zapažaju ove

blagoslove i svjetlo nalik kojem oni ne mogu naći u ministrima i vođama svoje vjere. Dobro razmisli o ovom o, tragaču za istinom, neka ti Allah pomogne u tvom traganju... Kako je veliki položaj Khatamal Anbija s.a.v.s., i kako je odlična svijetla djelotvornost njegovog sunca bogobojažnosti - da pokornost njemu čini nekoga savršenim vjernikom i nekoga drugog prepoznavaoceom Boga i na trećeg daje stepen Allahovog Znaka i Allahov Dokaz i udjeljuje mu Božiju hvalu.

(Braheen Ahmadiyya, str. 243-245, podbilješka 1).

* * *

Od pojave sunca bogobojažnosti na svijetu u blagoslovljenoj osobi Časnog Poslanika s.a.v.s., do danas, hiljade osoba koje su posjedovale mogućnost i sposobnost, slijeđenjem Božije riječi i pokornošću Časnom Poslaniku, stigli su na visoke položaje koje smo spomenuli i dalje nastavljaju da stižu. Svemogućí Bog neprestano na njih udjeljuje takve naklonosti i blagodati i potporu i pomoć koja je, onima koji posjeduju jasan vid, dokazala da su ovakvi ljudi Božiji miljenici, koji su pod glavnom sjenkom Božije blagodati i primaoci su velike milosti. Posmatrači mogu jasno vidjeti da su ovi ljudi počašćeni sa izvanrednim naklonostima i različiti po čudesnim znakovima i da su namirisani miomirisom ljubavi i da uživaju ponos što su prihvaćeni od Boga. Svjetlo Svemogućeg tako ispunjava njihovo društvo, i njihovu pažnju, i njihovu rješenost, i njihove moralne vrline, i njihov način života, i njihovo veselje, i ljutnju, i njihovu želju, i nesklonost, i njihovo kretanje, i njihov odmor i govor, i njihovu šutnju, i njihovu vanjštinu i unutrašnjost, kao čista i prozirna staklena posuda napunjena odličnim parfemom. Milošću njihovog društva i njihovog odnosa i ljubavi, postignuto je ono što ne može biti postignuto velikim naporom. Osnivajući odnos sa njima i misleći dobro o njima, vjera poprima novi aspekt i postignuta je snaga za pokazivanja dobrih morala. Težnja vlastitog ja prema galami i grijehenju počinje da bude savladana i pokrenuti su zadovoljstvo i slast. Prema čovjekovoj mogućnosti, uzburkava se želja vjere, i manifestovani su ljubav i predanost, i povećava se želja za spominjanjem Allaha. Osoba koja se u njihovom društvu zadrži dugo vremena prisiljena je priznati da, u snazi njihove vjere, i u njihovim moralnim odlikama, i njihovom odsijecanju od svijeta, i u njihovoj pažnji prema Bogu, i njihovoj ljubavi Božanskog, i ljubaznosti prema Božijim stvorenjima, i u odanosti i prihvatanju Božije volje i ustrajnosti, oni zauzimaju tako visok položaj kakvom nije načinjen jednak u svijetu. Zdrav razum trenutno otkriva da su lanci i okovi u

kojima su drugi ljudi vezani bili uklonjeni sa njihovih stopa, i da su, uskost i stegnutost grudi drugih ljudi - grudi stegnutih i iscrpljenih time, uklonjeni iz njihovih grudi. Oni su počašćeni neprestanim razgovorom sa Bogom i prihvaćeni kao sredstvo približavanja između Boga i Njegovih žudnih sluga radi postizanja pravca i upute. Njihova svjetlost osvjetljava druga srca. Kao što na približavanju proljeća izbija vegetacija, na isti način, na njihovu pojavu uzburkava se prirodno svjetlo unutar zdravih naravi i srca svakog sretnog čovjeka želi da dovede u pokazivanje, sa punim naporom, njegove mogućnosti, i oslobođeno je od velova dubokog spavanja, i oslobođeno je grešnosti i mrlja poroka, i mraka neznanja i nesvjesnosti. Njihovo blagoslovljeno doba ima takvu karakteristiku i tu je takvo širenje svjetla u njemu da svaki vjernik i tragač za istinom, prema snazi svoje vjere, bez ikakvog vidljivog povoda, shvata u svojoj duši širenje i žudnju za vjerom i porastu i jačanju riješenosti. Svaki iskreni čovjek prima dobit tankočutnog parfema koji je udijeljen na njih zbog njihove savršene pokornosti, prema stepenu njihove iskrenosti. Oni koji su vječno nesretni, ne postižu udjela u tome, nego nastavljaju da rastu u svom neprijateljstvu i zavisti i zloj volji i konačno padaju u Džehenem. Ovo je ukazano u ajetu:

“Allah je stavio pečat na njihova srca.” (2:8)

(Braheen Ahmadiyya, str. 443-445, podbilješka 3).